

MAM'ZELLE NITOUCHE

COMÉDIE-OPÉRETTE EN 3 ACTES ET 4 TABLEAUX
de HENRI MEILHAC et ALBERT MILHAUD

Musique de Florimond RONGÉ, dit HERVÉ

N°06b : ALLELUIA

"Alléluia ! Mon cœur joyeux S'ouvre à l'aube"

DENISE (soprano)

Andantino mezzo quasi Allegretto

DENISE

Andantino mezzo quasi Allegretto

FLAUTE

Al - le - lu - ia ! Mon cœur joy - eux S'ou - vre à l'aube et ré -

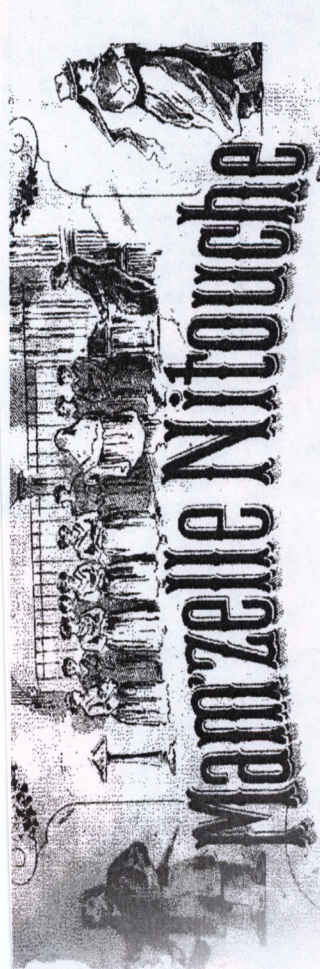
- veil - le. Al - le - lu - ia ! Mon cœur sui - vant To - le com - me l'a -

Florimond Hervé – Henry Meilhac – Arthur Milhaud – Jan Dvořák

ALLELUJA, SVATÁ NITUŠI!

(podle klasické operety Mam'zelle Nitouche)

Hraje Divadelní spolek JIRÁSEK Nový Bydžov

osoby a obsazení:

Denisa de Flavigni - Mam'zelle Nitouche/ Pavlína Strnková

Celestin alias Floridor/ Václav Tláškal

Major Chateau - Gibus/ Jiří Vacek

Matka představená/ Světlana Vacková

Fortnýřka/ Jiří Hruška

Fernand de Champlateux, poručík/ Petr Kruliš

Pierre de Coubertin, podporučík/ Daniel Všecka

Ředitel divadla/ Vladimír Všecka

Režisér/ Michal Skalický

Loriot, seržant/ Pavel Klepač

Hasič/ Václav Bičíště

Majorova žena/ Dana Hrušková

Herečka Corina/ Eva Staňková

Herečka Gimblette/ Eva Stoklasová

Herečka Lydie/ Eliška Jechová

Herečka Jeanette/ Karolína Očenášková

1. důstojník/ Lukáš Šanda

2. důstojník/ Petr Archalous

3. důstojník/ Jan Baláz

4. důstojník/ Milan Marek

Chovanky kláštera U Vlašovic/ Eliška Kohoutová, Pavlína Forišová, Karolína Očenášková, Lukáš Šanda, Vojtěch Fiala, Marie Drábková, Jakub Mašín, František Brokeš, Eliška Jechová, Eva Stoklasová

Pěvecký sbor/ Danuše Holá, Marie Bičíšková, Andrea Haltuřová, Marie Novotná, Věra Skalická, Kateřina Dušková, Zdena Rudolflová

Režie, dramaturgie a návrh scény/ Alexandr Gregar i.h.

Hudební nastudování a aranžmá/ Miroslav Vobořil a Petr Prouza

Orchestr/ Miroslav Vobořil (klávesy, klavír, varhany), Petr Prouza (příčná flétna),

Pavel Trhoň (bas), Miloslav Široký (saxofon, klarinet)

Výroba scény/ Petr Archalous

Nápopěvce/ Dana Hrušková a Věra Hlaváčková

Inspice/ Zdena Žáková

Zvuk a světla/ Matěj Kébort

Dramaturgická úprava vychází z překladu a úpravy Oldřicha Nového (DILIA Praha, 1960) a z konceptu inscenace Divadla Jesličky v Hradci Králové (1994) s laskavým svolením jejího autora Jana Dvořáka.

Premiéry 13., 14. a 15. listopadu 2015 v Jiráskově divadle Nový Bydžov

Mam'zelle Nitouche, jedna z nejznámějších a nejslavnějších operet, měla světovou premiéru v Théâtre des Variétés v Paříži. Bylo to 26. ledna 1883, právě v roce, kdy v Praze bylo otevřeno po požáru obnovené Národní divadlo. Slečna Netykavka, jak by se dal přeložit název, byla přijata jako ironická, možná i satirická dílo, které se vysmívalo nejružnějším společenským a náboženským prudériím, dnes už vesměs vyvanulým. Nastudovat Nitouche bylo dávným přáním členů divadelního souboru Jirásek v Novém Bydžově, kteří se s hudebním žánrem potkali už ve hře Limonádový Joe. Ostatně mnozí jsou členy místních pěveckých sborů či muzikanti nebo učitelé hudby. Text naší inscenace vychází z klasické úpravy Oldřicha Nového, ale inspirovali jsme se také jejím zpracováním v Divadle Jesličky v Hradci Králové (1994), které nabídlo zajímavý odstup od tradičního pojetí. Jan Dvořák, autor úpravy, svou tehdejší inscenaci nazval Co zbylo z Mam'zelle Nitouche, aneb výpravná klasická opereta v úsporné verzi, zato však s několika českými motivy. Imy v mnohém krátili (i nově přidávali), ale zbylo ještě dost a dost... Přípravy začaly už v roce 2012, hned po premiéře hry Tři v tom, zkoušet se však začalo teprve v únoru 2015. Celý soubor podstoupil náročné hudební a pěvecké zkoušky a po celý rok desítky zkoušek na jevišti. Téměř čtyřicet členů souboru Jirásek přinesly nejen novou zkušenost (včetně potu a slz), ale samozřejmě i radost z krásné muziky a hravého potýkání s legendární operetou. Na co naše síly stačily, posoudí laskavý divák.

Florimond Hervé, vlastním jménem Florimond Ronger (1825–1892) napsal více než šedesát operet, ale nesmrtelnost mu přinesla až Nitouška. Má vše, co dobrá opereta musí mít: krásné melodie, půvabný příběh i životní zkušenost. Sám autor byl od čtrnácti let varhaníkem v klášteře – postava Célestina je prý jeho věrným obrazem. Znal i svět vojenský, jeho otec byl strážníkem. Nakonec ho ale zlákal divadlo. V roce 1854 si v Paříži otevřel vlastní, kde uváděl výhradně svá díla. Podobně učinil i jiný mistr operety, Jacques Offenbach, a byl komerčně úspěšnější. Hervé proto opustil Paříž a cestoval Evropou jako herec a režisér, dirigoval v Londýně... V roce 1883 se do města nad Seinou vrátil – a triumfoval s Mam'zelle Nitouche, bylo mu právě padesát osm let. Dodnes nezmezila ze světových jevišť, v Čechách se hrála v Národním divadle už v roce 1890. O její popularitu u nás se zasloužil slavný herec Oldřich Nový, hrál Poručíka Champlateux už v letech 1919 a 1929. Pro své pražské Nové divadlo ji v roce 1938 nově upravil a s obrovským úspěchem hrál Celestina alias Floridora. Ke slavné roli se mnohokrát vrátil, v Karlínském divadle v roce 1953. Mam'zelle Nitouche hraje nejen operetní, ale i činoherní soubory, včetně amatérských. Francouzi operetu několikrát zfilmovali, v roce 1954 s komikem Fernandem. V roce 1977 ji natočila Československá televize s Lubomírem Lipským, Helenou Friedrichovou a Květou Fialovou jako Matkou představenou, skvělá je slovenská televizní verze z roku 1972 s Mariánem Labudou, Martinem Hubou a Evou Kostolyánovou jako Denisou, která také byla jednou z inspirací pro naše představení.

–sg–

